

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1885-02-13

ἡμεῖς ἔχοντες ἄξιον τιμῆς 50

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10121>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΚΑΤΥΒΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΕΤΟΣ Α.

ΑΡΙΘ. 50

Συνδρομή υποχρεωτική ετήσια προπληρωτέα εν Κύπρω Σελ. 8. Έν τῷ ἔξωτερικῷ Σελ. 12.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπὴν.

Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δεῖν νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ, Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩΙ εἰς Λιμασσό.

Editor S. HOYRMOUZIOS LIMASSOL.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντροπήν, διότι γρήγορα ἡ ἀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΤΕΤΑΡΤΗ.

13, ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1885.

ΑΛΕ τῆς ΚΥΠΡΟΥ!

(συνέχεια)

Ἐάν διὰ τῆς δημοφώνου ἐνεργείας κυβερνημένων καὶ κυβερνούντων ὡς εἶπομεν, ἀπαλλαγῆ ἡ νῆσος τῆς πληρωμῆς τοῦ καταστρεπτικοῦ τούτου πρὸς τὴν Τουρκίαν φόρου, θὰ ὠφελησῶν φιλε λαὸ 40 ἕως 50 χιλιάδας λίρας κατ' ἔτος φαντάσθητι δὲ ποῖα μεγάλα καλὰ δύναται νὰ σοὶ προξενήσῃ τὸ ἐτήσιον τούτο κέρδος, ποῖαν δὲ βελτίωσιν θὰ σοὶ παρέξῃ ὕλικήν τε καὶ ἠθικήν, διότι καὶ Γεωργικαὶ τράπεζαι δύνανται τότε εὐκόλως νὰ συστηθῶσι καὶ νὰ ἀπαλλαγθῶσιν οἱ γεωργοὶ τῶν τοκογλύφων οἵτινες πολλάκις ἀφαιροῦσι τῶν γεωργῶν καὶ οἰκίαν καὶ χωράφια, καὶ νερὰ δύνανται νὰ ἐξαχθῶσιν ἢ νὰ διευθυνθῶσι πρὸς ἀρδεύσιν γαιῶν εὐφόρων μὲν εἰς πολλὰ εἶδη προϊόντων, στεροῦμένων ὁμως ὕδατος πρὸς παραγωγὴν τοιούτων, καὶ βελτιώσεις καὶ μεταρρυθμίσεις ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς καλλιέργειας τῶν διαφόρων προϊόντων δύνανται νὰ εἰσαχθῶσι, καὶ πλείστα ὅσα τοιαῦτα δύνασαι νὰ σκεφθῆς πρὸς τὴν ὕλικήν πρὸσδόν σου, δύνασαι νὰ ἐνεργήσῃς καὶ πράξῃς, καὶ ἀνώτατα δὲ ἐκπαιδευτήρια πρὸς ἠθικήν πρὸσδόν καὶ πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τῶν τέκνων σου δύνασαι νὰ συστήσῃς, διότι τότε θὰ ἔχῃς συνεργόν τὸν παντοδύναμον ὁ ὁποῖος ἔτος κατ' ἔτος θὰ συσσωρεύηται εἰς τὸ ταμεῖον τῆς πατρίδος σου. Σκέψθητι λοιπὸν καλῶς τὰς φανεράς ταύτας ὠφελείας σου καὶ ἀποτίναξε μακρὰν τὴν ληθαργίαν σου ταύτην, καὶ ἔσο βέβαιος

ὅτι διὰ ζωηρᾶς ἀλλὰ παρακλητικῆς δηλώσεως καὶ ὁμοφώνου αἰτήσεως πρὸς τὴν Α. Μ. τὴν σέπτῃν ἡμῶν Ἀνασσαν, κατορθωθήσεται τούτο.

Ἀνεξαρτήτως τοῦ ζητήματος τούτου τοῦ ἐποίου ἡ λύσις ἔσεται ριζικὴ θεραπεία πολλῶν ἐὰν μὴ ὄλων τῶν κακῶς ἐχόντων, ἀπαιτεῖ δ' ἴσως καὶ χρόνον μακρὸν, ὑπάρχει ἕτερον οὐσιωδέστατον καὶ ἀναγκαιότατον πρὸς ὑποστήριξιν τῆς τοῦς πάντας τρεφούσης γεωργίας, τὸ περὶ συστάσεως γεωργικῆς τραπεζῆς, τούτο δὲ, νομίζομεν, πρέπει δημοφώνως νὰ ἀπαιτήσῃσιν οἱ ἀξιότιμοι Βουλευταὶ τῆς νήσου.

Εἶνε γνωστὸν εἰς πάντας ὅτι οἱ πλείστοι γεωργοὶ δανεῖζονται καὶ νὰ σπειρῶσι καὶ νὰ θερίωσι καὶ νὰ ἀλωνίσωσι τότε δὲ δύνανται νὰ τεύχῃσι δανειστοῦ, ὅταν ὑποσχεθῶσι διὰ γραμματίου φέροντος καὶ δευτέραν ὑπογραφήν, τόκον ἀπὸ 18—24 τοῖς ο]ο (ὀλίγοι εἰσὶν οἱ σ κ λ η ρ ο ἰ ἐκεῖνοὶ οἱ δανείζοντες κάτω τῶν 18 τοῖς ο]ο, ἐνῶ, ε ὕ σ π λ α γ χ ν ο ἰ δανείζοντες ἄνω τῶν 24 τοῖς ο]ο εὐρίσκονται εὐτυχῶς πολλοὶ) πρὸς δὲ νὰ παραδώσῃ, αὐτῷ ὅσον ἀρκεῖ διὰ νὰ καλύψῃ τὸ χρέος γέννημα κατὰ 2—2½ γρόσια τοῦ κοίλου ὀλιγώτερον τῆς ἀξίας ἢν θὰ ἔχῃ ἐν καιρῷ τῆς παραδόσεως. Ἐκάστον στρέμμα γῆς ἀπὸ τῆς σπορᾶς μέχρι τῆς τελειώσεως καὶ ἀποθήκευσεως τοῦ καρποῦ χρειάζεται κατὰ μέσον ὄρον ἔξοδα 100 γρόσια, ἡ δὲ ἀπόδοσις τοῦ ἐνόου τούτου στρέμματος θὰ ἦνε ἐν εὐτυχίαις δέκα μόλις κοιλὰ κριθῆς (λο-

γαριάζομεν νριθὴν τῆς ὁποίας ἡ ἀπόδοσις εἶνε πάντοτε μεγαλειτέρα καὶ ἐπωφελεστέρα τῆς τοῦ σίτου) ἡ ἐποία θὰ τιμᾶται, ἐν εὐτυχίαις ὡς εἶπομεν, 10 ἢ 12 γρ. ἀλλ' ἡμεῖς λογαριάζομεν ἐπὶ 12 ὥστε τὸ ἐν στρέμμα διὰ τὸ ὁποῖον ὁ γεωργὸς ἐδανείσθη καὶ ἐξώδευσεν 100 γρ. θὰ ἀποδώσῃ εἰς αὐτὸν κριθὴν 120 γροσίων. Ἀφοῦ λοιπὸν ἐτοιμάσῃ τὸ γέννημα ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν δανειστήν του πρὶν δεκατίσῃ παρουσιάζεται οὗτος, ἀφαιρεῖται ἡ δεκατεία, λαμβάνει τὰ 9 κοιλὰ, καὶ ἐπειδὴ ὁ χωρικός ἔχει νὰ δίδῃ 121 γρόσια μὲ τὸν τόκον, καὶ πρέπει σύμφωνα πρὸς τὸ γραμματίον του νὰ δώσῃ τὸ γέννημα κατὰ 2 γρ. ὀλιγώτερον ἐκάστου κοίλου, μένει γριώστης τριῶν ἀκόμη κοιλῶν, τὰ ὅποια συμπληροῦν ἐκ τῆς ἀποδόσεως ἄλλου στρέμματος, οὕτω δὲ ἀπέναντι 300 γροσίων τὰ ὅποια δανεῖζεται καὶ σπειρεῖ καὶ καλλιεργῆ 3 μόνον στρέμματα, ὀφείλει νὰ δώσῃ ὀλιγώτερον τὴν ἀπόδοσιν τῆς σαρῶν στρεμμάτων καὶ τούτο μάλιστα ἐν εὐτυχίαις. Ἴδου ὀλοφανερὸν τὴν ἐλεεινὴν καὶ ἀξιοδάκρυτον θέσιν τοῦ τολαιπώρου γεωργοῦ, τοῦ ὁποίου τὸ ὁσημέραι ἀυξανόμενον χρέος τοῦτο ροφᾷ καὶ οἰκίαν καὶ ἀγροῦς κ.λ.

Ὅταν ὁμως ὑπάρχει Γεωργικὴ Τράπεζα παρὰ τῆς ὁποίας νὰ δανεῖζηται ὁ γεωργὸς πρὸς 3 ἢ 4 τοῖς ο]ο, τότε βέβαια θὰ δύναται νὰ ἀποθηκεύῃ τὸ προϊόν του διὰ νὰ τὸ πωλήσῃ ὅταν ὑπερτιμηθῇ καὶ ὄχι νὰ τὸ στερῆται ἐκ τοῦ ἀλωνίου, τοιοῦτοτρόπως δὲ τὰ 9 κοιλὰ ἡ ἀπόδοσις τοῦ ἐνόου στρέμματος, καὶ πρὸς 15 γρό-

σια να τὰ πωλήσῃ, θὰ λάβῃ 135 γρόσια ἐξ ὧν θέλει πληρώσῃ τὸ χρέος τοῦ 105, θὰ τὸν περισσεύουν δὲ καὶ 30 γρόσια τοῦλάχιστον ἐξ ἐκάστου στρέμματος, οὗτις δὲ βαθμηδὸν θὰ δυναθῇ νὰ σηκώσῃ κ ε φ α λ ῆ ν, νὰ ἔχῃ δὲ καὶ ὄρεξιν νὰ ἐργασθῇ καλλίτερα τὴν γῆν καὶ νὰ παραδεχθῇ καὶ νέας μεθόδους.

Προσεπάθησα λοιπὸν ὅσον ἠδυνάμην λαὲ τῆς Κύπρου νὰ σοῦ δώσω νὰ ἐννοήσῃς καὶ νὰ πεισθῆς ὅτι αἱ μεγάλα σου πληγαὶ αἰθροῦνται ὀλίγον κατ' ὀλίγον θὰ γαργαλιώσωσι καὶ θὰ σοὶ προξενήσωσι τὸν θάνατον εἶνε, τὸ εἶπα τόσας φορές, ὁ φόρος τῆς Τουρκίας καὶ ἡ ἔλληψις Γεωργικῆς Τραπεζῆς. Ἀπέναντι τῶν δύο τούτων μεγάλων πληγῶν ὅλα τὰ ἄλλα παράπονά σου εἶνε παρωνυχίδες. Φρόντισε λοιπὸν νὰ ἀπαιτήσῃς ἐντόνως τὴν θεραπείαν σου ἄλλως σὺ ὀφεί. Ἡ δημοσιογραφία ὅσον τῇ εἶνε δυνατόν ἐξεπλήρωσε καὶ θὰ ἐκτελεσθῇ τὸ καθήκον τῆς.

(ἀκολουθεῖ)

Καὶ ἐν Πάφῳ καθ' ἃ γράφουσιν ἡμῖν ἐτελέσθη πανηγυρικῶς ἡ ἐορτὴ τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, παρόντων τοῦ τε Π. Μητροπολίτου Πάφου, τοῦ Διοικητοῦ κ. Θόμψωνος καὶ πλείστων ἄλλων, καθ' ἣν μετὰ πατριωτικωτάτον τι ἄσμα ψαλὸν ὑπὸ τῶν μαθητῶν σπουδαίον «περὶ ἀρετῆς καὶ συμφέροντος τοῦ ἀνθρώπου» ἀπήγγειλε λόγον ὁ εὐπαιδευτὸς κ. Γ. Λουκάς διδάσκαλος. Τὸ πλῆθος μετὰ ταῦτα διελύθη φέρων τὰς ἀρίστους ἐτυπώσεις.

Πρὸς τὴν ἀξιότ. Σύνταξιν τῆς «Σάλπιγος».

Ἐν Βαρσοῖσι τὴν 1. 2. 85.

Προχθὲς κατὰ τὴν ἐορτὴν τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, ἐνώπιον τῶν διοικητικῶν καὶ δικαστικῶν Ἀρχῶν, τῶν ἀξιολύμων κυρίων καὶ πλῆθους πολλοῦ λαοῦ, ἐτελέσθη πομπικῶς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ εὐρυθεμέλῳ Σχολῇ ἐστολισμένῃ διὰ μυρσινῶν ἢ πανήγυρις τῶν γραμμάτων καὶ ἐν πρώτοις ἐψάλη δοξολογία καὶ ἐμνημονεύθησαν τὰ ὀνόματα τοῦ βασιλικοῦ οἴκου Ἀγγλίας καὶ Ἑλλάδος· εἶτα ὁ εὐπαιδευτὸς διασιτῆς τοῦ ἐπαρχ. δικαστηρίου ἡμῶν κ. Χρ. Παπαδόπουλος ἐξεφώνησε Πανηγυρικὸν λόγον πραγματευθεὶς περὶ τοῦ γεραροῦ Κωνσταντίνου Οἰκονόμου

τοῦ ἐξ Οἰκονόμου λαβὼν τὴν ῥῆσιν ἐξ αὐτοῦ τοῦ σοφοῦ Πλουτάρχου λέγοντος ἐν τῷ βίῳ τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου «ὡς περ οὖν οἱ ζωγράφοι τὰς ὁμοιότητας ἀπὸ τοῦ προσώπου καὶ τῶν περὶ τὴν ὄψιν εἰδῶν, οἷς ἐμφαίνεται τὸ ἦθος ἀναλαμβάνουσιν, ἐλάχιστα τῶν λοιπῶν φροντίζοντες, οὕτω ἡμῖν δοτέον εἰς τὰ τῆς ψυχῆς σημεῖα μᾶλλον ἐνδύεσθαι κτλ.» Προοιμιαζόμενος δὲ λίαν προσφυῶς ἔλεγεν «ἡ ἐγνωμοσύνη οὖν ἀπαιτεῖ ἵνα μνημονεύμεν τῶν ἀρχαιοτέρων διδασκάλων τοῦ Γένους καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν καὶ ἀνυσιμώτατον τυγχάνει ἵνα προτίθεται ἡ ἀρετὴ ἐκείνων καὶ ὁ πρὸς φωτισμὸν τῶν ἐμογενῶν αὐτῶν ζῆλος παράδειγμα μιμήσεως τοῖς νεωτέροις καὶ ἀρμόζει ἵνα ἀπονέμηται αὐτοῖς ὁ προσήκων ἔπαινος δημοσίως.»

Ὁ μνηστὴς λόγος ἐν γένει εἶναι σπουδαῖος καὶ ἐμβριθής, ἄτε γραφεὶς εἰς γλῶσσαν ὑψηλὴν καὶ καταληπτὴν μόνον παρατοῖς λογίοις. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ λόγου τούτου ἐξεφώνησε καὶ ἕτερον λόγον ὁ διδάσκαλος κ. Λουκάς Παΐσιου περὶ ἡμνοῦ καὶ ἀγάπης καὶ ἐπὶ τέλους περιεστράφη εἰς τὸ περὶ συνεισφορᾶς ἐπὶ τῇ ἀποπερατώσει τοῦ ἀνεγειρομένου παρθεναγωγείου.

Οὕτως ἐπερατώθη ἡ ἐορτὴ αὕτη καὶ οἱ πάντες ἀνεχώρησαν κομίζοντες εὐαρέστους ἀναμνήσεις.

Χάλαζα ἀρκετοῦ μεγέθους πεσοῦσα πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐν τοῖς περίξ τοῦ χωρίου Λευκάρων κατέστρεψε περὶ τὰς 5 χιλιάδας ἐλαιοχαρουπόδενδρα. Τὸ αὐτὸ συνέβη καὶ πρὸς τὸ μέρος τοῦ Πισσοῦριου.

ΦΥΡΑΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Φίλε Σαλπικτά!

Μετὰ μεγίστης ἀπορίας ἐμάθομεν ὅτι τὰ χριστιανικὰ μέλη τοῦ ἐνταῦθα «Ἰδαρέ» προσκληθέντα ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ, ὑπέγραψαν τὴν ἀποκοπὴν τοῦ κρασίου τῇ ὁποίᾳ τὸ κεντρικὸν Ἰδαρέ ὄρισε καὶ ἡ ὁποία θὰ στοιχίσῃ τοῖς δυστυχέσι χωρικοῖς τῶν οἰνοφόρων Ἐπαρχιῶν πλέον τῶν 3½ χιλιάδων λιρῶν. Παρακαλοῦμεν λοιπὸν ἐρωτήσατε διὰ τῆς «Σάλπιγος», ἀληθεύει τοῦτο ἢ οὐ;

Λεμησῶ τὴν 1ην Φεβρουαρίου. 85.

Εἶς ἐνδιαφερόμενος.

Απ. Σ. Ἀγνοοῦμεν ἂν τὴν ὀρθοθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἰδαρέ Λευκωσίας τιμὴν

ἦτο ἀνάγκη νὰ υπογράψωσι καὶ οἱ σύμβουλοι τοῦ τοπικοῦ Ἰδαρέ. Ἐὰν ὅμως προσεκλήθησαν πράγματι νὰ υπογράψωσιν ἔπεται ὅτι ἦτο ἀναγκαῖα ἡ ὑπογραφή των, καὶ δὲν πιστεύομεν νὰ ὑπέγραψαν. Ἐν τούτοις ὑποσχόμεθα νὰ πληροφορηθῶμεν καὶ πληροφορησόμεν περὶ τούτου.

Κούζουμ Πουρτζιζή!

Παρλαμέντο, Παρλαμέντο λέγανε ἀνοῦγα, ἀμμὰ τί πράμα ἦτανε δὲν ἤξερα· πρώτη φορά ἰγλέπω ἐκεῖ πέρα ἄτζιανούμ τουρλοῦ, τουρλοῦ πράματα· ἰγλέπει κανεῖς Ἰγγλέζι ἀπὸ τὸ πιριντζι πράμα τῆς Ἰγγλιτέρας, Ὀσμαννίδες χάσικο, λογιώτατο Ἰγγραῖκο, ἀλασιντὰν· ἀμμὰ ἐκεῖνος Ποππὰς ἐφένδης, ἀφερούμ, ἀφερούμ· ἄταμ τοῦτο σαφίζ λογιώτατο· βελάκκιμ ἐφένδιμ· ἔγει μέσα ἕνα πασιή κον τὸ μὲ φέσι φερῆ αὐτὸ ξέρει ἰγγλέζικα λέγανε ἀμμὰ τοῦτο μοιάζει τίπ ἕνα κοτζάπασι βιλκέτι μας Κάϊσερλι Ἀϊθασίλη· τοῦτο ἄταμ δὲν ἀκούγει· ὅλο ραχατζιλίκι κάμνει Μετζηλίση μέσα, οὐλα πράγματα ἀνάποδα καταλαβαίνει· τούτο ἐρίφι ἰτζαγὰ θέλει πρέ· ἀλλὰ ἀλέμ φοβούμαι μὴν καὶ γείτονας τοῦ σάνκιμ ἐκεῖνος κάθεται κοντά του κάμνει τέτοιος· Ἀτζαίπικο ἀντροπο γιατί ἄμα μιλήσῃ ἐφένδημ οὐλο ἐγγλέζι· γελαῖ. «Τόπρα λακκουρτί Χακκουρτὰν Κελμές». Νεῖσα ἰσπολά ἔτη ἐκεῖνο Πίσκοπος ἐφένδη. Οὐλο ἀντρωποι στὸν Λευκωσία ἀγαπά καὶ κάμνει χάζι σάν ἐκεῖνος μιλήη.

Λευκωσία

Κάϊσερλη.

Κύριε τοῦ βκάλλεις τὴν «Σάλπιγγα».

Τζὰ μπροῦ ἐμάσιεσον τζαὶ μὰς ἐκού πάνιζες τζαὶ μὰς (τοὺς γοναῖς τῶν παιδιῶν) τζαὶ τοὺς δασκάλους μὰς τζαὶ λαλοῦσες τὰ κουσοῦρκα κάθε νουῦ ἄπες τζαὶ ὀλία ψέματα, ἀμμὰ τὰ περίτου ἦτουν ἀλήθεια. Ἐχομεν τζαὶ μεις κάμποσον φτασίμον, ἀμμὰ τζαὶ πολλοὶ δασκάλου περίτου· πολλοὶ δασκάλου θαρῶν πῶς τοὺς φέρνομεν γὰ νὰ μάθουν τὰ παιδιὰ μὰς ὀλία γράμματα μανιχὰ τζαὶ νὰ πιάσουν τὸν κόπον τοῦτο, θαρῶν πῶς ὁ μιστὸς ἐν χαλάλι τους· κάμνου δηλαδὴ σάν τοὺς σουβατζίδες ποῦ σουβατίζου νακκουρὶν τὸν τοῖχον ἀππέξω, γαλλίζου τον, τζ' ἀφίνου των τζαὶ φεύκου, ἀδιάφορον ἂν ὅτι ἔρτη ὁ σεμῶνας τζαὶ φυτῆτη ἀνεμοθρόσι τζαὶ κάμη παοτὰ, ὁ ὕφος ἐν νὰ ππέση τζαὶ τὰ νερά ἐν νὸ μπένου πάλαι ἐσῶ· ἄ τζαὶ τοῦ

ται, να τὰ μάθουν νὰ διαβάζουν νάκων, τζ' ἀδιάφορον ἂν πὸ μέσα τους χορεύουν οἱ δια- ὄλοι σὰν τοὺς ποντικούς μὲ στὰ χαλασμό- σπιτα· ἐγὼ μὲ οὐλὴν μου τὴν ἀνηξουκὴν θαρῶ πῶς ὁ δάσκαλος πρέπει ν' ἄνη σὰν τὸν καλὸν ρεσπέρην ποῦ δὲν θέλει νὰ σπεῖρη μανιχὰ, ἀλλὰ διολίζει τζαὶ τριολίζει τζαὶ τὸ χωράφιν του, ἢ σὰν τὸν καλὸν κτίστην ποῦ δὲν θέλει νὰ κτίσῃ τοίχους μανιχὰ τζ' ἄς ἐνὶ τζαὶ πάνω στὰ πύτερα, ἀλλὰ τὸν κα- θίσκει πάνω στὴν πέτραν, δηλαδὴ δὲν πρέ- πει ὁ δάσκαλος μανιχὰ νὰ διεκδύξῃ τοὺς μαθητὰδες του, ἀλλὰ νὰ καλουρκίζῃ τζαὶ τὴν καρκίαν τζαὶ μὲ καλαῖς παρντζελ- λιαῖς, ἀμμὰ τζαὶ μὲ καλὰ παραδείγματα, ἀλλῆς λοῆς, κρίμαν τζ' ἐκείνους τὸν κόπον τους, κρίμαν τζαὶ μᾶς τὰ ρυάλια μας· ὁ σπόρος τους πέφτει πάνω στὴν πέτραν τὴν ξερὴν τζ' ἂν θλαστήσῃ, πάλαι ἐν νὰ ξεράνη· τὸ σπῆτιν τους τὸ κτίζουσαν πάνω στὰ πύτερα τζ' ἄμκ κατεβῆ ἕναν ἀρακακοῦδιν ἐν νὰ τὸ χαλάτῃ. Ἐχομεν πολλοὺς δασκάλους ποῦ οἱ μανιχὰ ἐν καλουρκίζουσαν ταῖς καρκίαις τοὺς μαθητὰδες τους, ἀλλὰ τζαὶ τὰς θερά- νεύκουσαν περίτου· ἐμεῖς λόου χάριν πιστεύο- μεν πῶς εἰμὸς ὑποχρεωμένοι ποῦ τὸν Θεὸν νὰ πηαίνωμεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, πιστεύομεν πῶς ἡ νηστείας ἐν καλαῖς, ταῖς ἀγαπᾶ ὁ Θεὸς τζαὶ θέλομεν νὰ ταῖς κάμνω- μεν, τζ' ἐπὶ περατζέλλομεν τζ' εἰς τὰ παι- διὰ μας, πολλοὶ ποῦ τοὺς δασκάλους μας μ' Ἐκκλησίαν πατοῦν, μὲ νηστείας ξεροῦν πρὸς σκανταλισμὸν τοῦ κόσμου· πότε ἡμπο- ρῶ ν' ἀγαπήσω ἕναν δάσκαλον; ὅταν σὴ κώνεται ποῦ τὸ πορνὸν τζαὶ πᾶ στὴν Ἐκ- κλησίαν τζ' ἐξῆα τζαὶ κανέναν Ἐναντζέλιον τζαὶ κανέναν Ἀπόστολον τζαὶ μᾶς παρα- τζέλλει τζαὶ μᾶς τίποτε, ὅξκ δταν τζοιμᾶ- ται σὰν τὸν . . . ὡς τὸ πρόεμαν τζαὶ πα- ρουσιάζεται ὕστερα σὰν φάντης τοῦ παστο- ριοῦ μὲ στὸν καφενὲν μαντισμένους ἕναν κομ- ματι καρπετιάν τζ' ἄρκινᾶ νὰ παιζῇ χαρ- τιά, τζ' ὕστερα νὰ μὲ ὑβρίζῃ γιατί ἐν τοῦ ἐμπερφέα κριάς γιατί ἐν παρακοστή τζαὶ χογλασά του καράλους;

(ἀκολουθεῖ)

29 τοῦ Γενναῖου, τρίτη τῆς τυρινῆς Ἐνας Χωριάτης ποῦ τὸν λαλοῦν Καραδέλλαν.

Ἐν Λάρνακι τῆ 15 Φεβρουαρίου 85. Φί νις Ἀπόκρηαι.

Ποῦ νῦν ἡ τῶν μάσκαρὰληκίων περιβολή, ποῦ οἱ χοροὶ, ποῦ τὸ κονιάκ καὶ τὸ ρακὴ, πάντα ταῦτα εἴχεται καὶ ἰδοῦ εὐρισκόμεθα καθαροὶ ὡς αἱ περιστέραι ἐν τῷ μέσῳ τῆς καθαρᾶς ἐβδομάδος. Μόνη ἡ ἀτμοσφαιρα φοίνεται ἀσύμφωνος, καὶ θέλει νὰ ἦναι πάν- τοτε μολυσμένη καὶ ἐγγαστριμένη καὶ νὰ γεννᾷ θορυβωδῶς τὰ νεὰ αὐγὰ τῆς, τὴν χά- λωσαν, καὶ νὰ κατατρομεζῇ ἡμᾶς τὰς ὁ-

νηθας. Ποῦ ἄρᾳ γε νὰ ἐνάξωμεν αὐτὴν καὶ καθυποβάλλωμεν εἰς τὰ καθήκοντά της; Ποῦ νὰ ὑπάγεται; Βεβαίως εἰς τοὺς νόμους τῆς φύσεως τοὺς ἰποῖους δὲν δύναται κανεὶς νὰ μετατρέψῃ, ὅπως δὲν δύναμεθα [ἄρᾳ γε;] νὰ μεταποιησωμεν καὶ ἡμεῖς τὴν Ἀγγλο- τουρκικὴν σύμβασιν, τὴν γάγγραιναν, οὕτως εἰπεῖν, τῆς νήσου. Ἀλλὰ περὶ τούτου τί μᾶς μέλλει ἄς σκεφθῇ τὸ Νομοθετικόν.

Καὶ μετὰ θάνατον ἐγγύησις.

Ναζίρης τις, ἴσως ὁ Μακαρίτης Φι- λαλήθης, ἔδωκε τὴν παραίτησίν του (ὡς Ναζίρης) κατὰ τὸ 1880, ὅποτε παρετη- ρήθησαν καὶ οἱ λ]σμοὶ του καὶ ἤκουσαν, ἂν δὲν ἔχω λάθος, καὶ τὸ «ὄλ ράϊτ». Μετ' ὀλίγον ζητήσας ἄλλο βιοποριστικὸν ἔργον, μετήρχετο τὸν καφεπώλην ἐπὶ 2 περίπου ἔτη, καὶ κατὰ τὸ 1884 ἐζήτησεν ἄσυλον εἰς τὰς Οὐρνίους μονὰς, καὶ κα- τὰ τὸ 1885 οἱ εἰπόντες εἰς τὴν ἐξέλεγειν τῶν λ]σμῶν του τὸ «ὄλ ράϊτ», εἶδον ὅτι ὁ Φιλαλήθης εἶναι ὀφειλέτης μιᾶς λίρας, 19 τελινίων καὶ 5 γροσιῶν, εἰσπραξίν τὴν ὁποίαν εἶχε κάμει καὶ τὴν ὁποίαν εἶ- χε δεῖξει ὡς καθυστέρησιν, καὶ ἐζήτησαν νὰ πληρωθῶσιν. Ἐπειδὴ ὁμοῦς ὁ ἐν λό- γῳ ὀφειλέτης ἀγρὸν ἠγύρασε, διότι ὅπου εὐρίσκειται εἶνε κκλὰ ἀσφαλισμένους καὶ δὲν τοὺς φοβεῖται, ἀπετάθησαν εἰς τὸ ἐγγυητὴν του, παρὰ τοῦ ὁποῖου ἀπαιτοῦν τὴν πληρωμὴν. Εἶναι; δὲν εἶναι ἐγγυη- τῆς, θέλει; δὲν θέλει νὰ τὰ πληρῶσῃ, ὑποχρεοῦται νὰ τὰ πληρῶσῃ καὶ ἐν ἀπου- σίᾳ αὐτοῦ καὶ τῶν κληρονόμων του, ἄς ὑποχρεωθῶσιν νὰ πληρῶσωσιν οἱ κληρο- νόμοι τῶν κληρονόμων του. Ὡ ποῦ νὰ πάρῃ ὁ Διάολος τέτοζαν ἐγγύησιν.

Μελάντερος.

Λάρνακι 7 Φεβρουα. 85.

Φίλι Σαλπιγκτά!

Κωμωδία μονόπρακτος.

Ἡ Σωτηρία τῆς Κύπρου τῆ ἀπαλλαγῆ τοῦ Τουρκικοῦ φόρου. Πρόσωπα Κωμωδίας· ὁ Μακαρίτης Βήκονσφηλδ, ἡ Κύπρος, ἡ Κυ- ρὰ σύμβασις, ἡ Κοκώνα κατοχὴ, ὁ πρὸς τὴν Τουρκίαν φόρος, ὁ Κυπριακὸς λαὸς, τὸ Νομοθετικόν, ἡ Μαστόρισσα Βήκονσφηλδ.

Βήκονσφηλδ. Τέλος πάντων εἶμαι φίλος τῆς Τουρκίας, ἀποδείξει εἶνε ἡ Κυρὰ σύμ- βασίς, ἣτις διατάξῃ τὴν Κοκώνα κατοχὴν νὰ ὑπάγῃ εἰς Κύπρον.

Κυρὰ σύμβασις. Ἐκατάλαβε βεβαίως ὁ κόσμος· ὅτι χωρὶς ἐμένα καμμιὰ δουλειὰ δὲν γίνεται, καὶ νὰ ἔχῃ καλὰ ἀποτελέσματα, εἶμαι εὐχαριστημένη ὅτι ἐχρησίμευσα ἡ βᾶ- σις τῆς ἀγάπης μεταξύ Ἀγγλίας καὶ Τουρ- κίας, καὶ ἰδοῦ ἐστὲλα τὴν Κοκώνα κατοχὴν εἰς Κύπρον ἂν καὶ ἀγνοῦ ὅποιας ὑποδοχῆς τυγχάνει ἄχρι σήμερον.

Κυπριακὸς λαὸς. (ὕποδεχόμενος τὴν Κο- κώνα κατοχὴν.)

Ζήτω ἡ Κοκώνα κατοχὴ, Ζήτω ὁ Βήκον σφηλ, Ζήτω τὸ Βρεττανικὸν ἔθνος.

Κοκώνα κατοχὴ. Ἴδου ἦλθον, θὰ ἐξα- κολουθῶ νὰ ἐργάζωμαι ἐδῶ ἐωσότου ἡ Κυ- ρὰ σύμβασις μὲ διατάξῃ νὰ ὑπάγῃ ἄλλου (εἰς Αἴγυπτον βεβαίως;) σᾶς παρακαλῶ ὁ- μως διὰ νὰ περνοῦμεν καλὰ, πρέπει νὰ δια- τηρῆτε τὸ παιδί μου τὸν Κύρ Τουρκικὸν φόρον, δηλαδὴ θ' ἀρπάσω δ' ἄλλους ποῦ τὴν τζέπην σας κάθε λρόνον 95.000 λίρας ἀγγλικὰς χρυσᾶς καὶ ὄχι εἰς μεταλλικὰ διότι τοικύτα; διαταγὰ; ἔχω (ἄρᾳ γε;) ἀπὸ τὴν Κυρὰ σύμβασιν.

Κυπριακὸς λαὸς. Ἄν ὑπόσχεσαι νὰ μᾶς ἔχῃς καλλίτερα ἀπὸ ὅτι εἴμεθα, θὰ σὲ περι- ποιούμεθα καὶ ἡμεῖς ὄχι ὁμοῦ; καὶ τὸ παιδί σου, διότι τὸ γάλα ποῦ θὰ τοῦ ἐδίδαμεν τὸ ἔπιεν οὐλον ὁ ἀγᾶς, ἂν ὁμοῦς θελήσῃς νὰ μᾶς κάμῃς σὰν ἄλλους Ἴνδους; δηλ. ἡ Ζουλοῦ, καὶ νὰ μᾶς αὐθαδιάξῃς ὅποτε σοῦ κατεβῆ, τότε γρήγορα τὰ ξινίζομεν.

Κοκώνα κατοχὴ. Ἄν καὶ ὑποχρεοῦμαι νὰ τεβασθῶ τὰ ἦθη καὶ ἔθιμά σου, σοῦ συνιστῶ ὁμοῦ; νὰ μάθῃς τὸ ὄνομά μου· Κο- κώνα κατοχὴ, δηλαδὴ Στρατοκρατία, θὰ σὲ τιμωρῶ ὅπως θέλω, καὶ τὴς παπάδες σου ξυρίζω καὶ ξυλοκικῶ καὶ δὲν φοβοῦμαι τὴν Κυρὰ σύμβασιν.

Κυπριακὸς λαὸς. Ἄφου ἐπεισθῆν περὶ τῆς συμπεριφορᾶς σου, ὁμοῦ; πρὸς Ζουλοῦ ἐνήργησα ὑπομνήματα ἐν ὀνόματι τῆς φιλα- θρωπίας καὶ γράφων ἐν αὐτοῖς τὰ παραπο- νὰ μου εἰς τὴν Μαστόρισσαν τοῦ Μακαρίτου Βήκονσφηλδ ποῦ σ' ἔσπειρε, λαμβάνω τὴν ἱκανοποίησίν μου.

Μαστόρισσα Βήκονσφηλδ. Διατάσσω νὰ σωφρονισθῇ ἡ Κοκώνα κατοχὴ ἀπὸ ταῖς τρέλλαις ποῦ κάμνει, διατάσσω νὰ γεννηθῇ παρὰ τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ Νομοθετικόν, τὸ ὁποῖον νὰ χρησιμεύσῃ Παιδονόμος τῆς Κοκώ- να κατοχῆς καὶ τοῦ Παιδιοῦ της.

Νομοθετικόν. Φυσήματι τῆς Μαστόρι- σσας, ἔλαβα σάρκα καὶ ὀστά, ἐνεργῶ σκέ- πτομαι καὶ ἀποφασίζω (ἵνα φρενιμεύσῃ ἡ Κυρὰ σύμβασις, ἡ Κοκώνα κατοχὴ ἀφ' ἐνὸς καὶ ὁ Κυπριακὸς λαὸς ἀφ' ἑτέρου,) νὰ ἐξο- ρισθῇ ἀπὸ τὴν δυστυχεῖ Κύπρον τὸ κακὸν καὶ καταστρεπτικὸν παιδί τῆς Κατοχῆς, ὁ Κύρ Τουρκικὸς φόρος.

Τ. Φ. Δὲν ἐννοῶ νὰ ὑπακούσω, δὲν θέλω νὰ χωρισθῶ τῆς Μαρμᾶς μου τῆς κατοχῆς κκιθᾶ σᾶς ἐγκαλέτω εἰς τὰ κόκκαλα τοῦ Πιπᾶ μου τοῦ Βήκονσφηλδ.

Βήκονσφηλδ (ἐξανιστάμενος τοῦ τάφου φωνάζει).

Κύρ φόρε ἐπειδὴ ἀρκούντως ἐβασάνισες μὲ τὰς τρέλλας σου τὸν Κυπριακὸν λαόν, τοῦ ἰποῖου εἶμαι εὐεργέτης, ἐπειδὴ ἐζήτησες νὰ ἐξοντώσῃς τούτον διὰ τῶν δηλητηριω- δῶν χυμῶν σου, ἔλασσω νὰ χωρισθῆς τῆς Μαρμᾶς σου, νὰ φωνάζῃ ἀπὸ τὴν Κύπρον καὶ συμβουλεύω τὸν Παιδονόμον τῆς Κατοχῆς,

τὸ νομοθετικόν, νὰ σοῦ δώσῃ τὰ ὀδοιπορικά σου ἐξοδα καὶ ἡ μαστύρισά μου ἄς σοῦ βάλῃ τὴν εὐχὴν τῆς νὰ υπάγῃς ἄλλου νὰ ζήσῃς.

Νομοθετικόν.

Σέβομαι τὴν σκιάν τοῦ Μκαρίτου Βήκονσφηλδ· προσκυνῶ τὰς διαταγὰς τῆς Μαστόρισσας του καὶ δανείζομαι ἀπὸ τὰ καλὰ παιδιὰ τῆς Ἀλθιάνος τὸν Τζερεμέν σου· τὸν πληρόνω πρῶτα ὅπου πρέπει καὶ σὲ σκοτῶνω καὶ πᾶς εἰς τὴν ὁργὴν τοῦ Θεοῦ· καὶ τοιοῦτοτρόπως ἡσυχάζει ἅπαξ καὶ διὰ παντὸς ὁ Κυπριακὸς λαὸς ἀπὸ τὰς ζῆμιας σου.

Νομοθετικόν. Κυρὰ σύμβασις, κοκῶνα κατοχή, κυπριακὸς λαὸς, σκιά τοῦ μακαρίτου Βήκονσφηλδ, Μαστόρισσά του· ὑπογράφοντες τὴν θανατικὴν ποινὴν τοῦ κυρ φόρου, μετὴν προπληρωμὴν τοῦ τζερεμέ του ἀναφορῶν, Κύπρος Κύπρος ἐξέλθε τοῦ μνήματος, ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ μεταμορφώθητι εἰς Παράδεισον.

Ἀστραπή.

Φίλε Συντάκτα!

Ξενίσσατε παρακαλῶ ἐν τῇ "Σάλπιγγι" χάριν τῆς ἀληθείας τὰ ἐπόμενα:

Ἀνέγνωσα καὶ γὰρ ὅσα ἐν παρατήματι τοῦ φύλλου τῆς "Ἀληθείας" ὑπ' ἀριθ. 214 καὶ ἡμερομηνίαν 2 Φεβρουαρίου ἐδημοσιεύθησαν ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ τῆς ἀληθείας Ρίχτερ ἀπαντῶντος εἰς ὅσα ἐγράφησαν πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ Στρατηγοῦ Λουδοβίκου Πάλαμα δὲ Σεσνόλα ἐνὸς τῶν δικσημοτέρων τοῦ αἰῶνος, διευθυντοῦ τοῦ ἐν Νέεϊ Υόρκῃ Μητροπολιτικοῦ Μουσείου τῶν Τεχνῶν, ἐπὶ δωδεκαετίαν χρηματίζαντος Προξένου τῶν Ἠνωμένων Κρατῶν τῆς Ἀμερικῆς ἐν Κύπρῳ, συκοφαντηθέντος δὲ ὑπὸ τοῦ ἰδίου Ρίχτερ ἐργοδηγοῦ τῶν ἀνασκαφῶν τοῦ Κυπριακοῦ Μουσείου.

"Εἰς τῶν κηφῆνων τοῦ πτωχοῦ ταμείου τῆς Κύπρου τυγχάνει ἀπότινος ἅμα τῇ Ἀγγλικῇ κατοχῇ τὴν ἐν Κύπρῳ διώξας Γερμανὸς Ρίχτερ . . . Περ' ἀνθρώπου θεβλιῶς μὴ ἀνήκοντος εἰ, ἑαυτὸν καὶ ἔχοντος, ὡς ἐκ τῶν περιστάσεων τὸν κάλαμόν του, πωλημένον, τοιαῦτα πρέπει νὰ προσδοκᾷ τις, ἀφοῦ μάλιστα διὰ τούτων ἐλπίζει ἢ νὰ τῷ αὐξήθῃ ὁ μισθὸς ἢ τουλάχιστον νὰ μὴ τῷ ἀφαιρεθῇ. Ἐλλείπει πλείονος χρόνου καὶ χώρου, τὰ ὀλίγα ταῦτα ἀρκέστως ἐπὶ τοῦ παρόντος. (Φύλλον "Ἀληθείας" 182).

Περὶ τοῦ Ρίχτερ γράφουσιν ὅτι, ἐνῶ διατελεῖ διευθυντὴς τοῦ Κυπριακοῦ Μουσείου εἶνε καὶ ἐπίτροπος ἐταιρίας τινος ἐνεργοῦσας ἀνασκαφὰς, ὡστε δουλεύει δυσὶ κυρίως κατὰ τὸν γράφοντα ἡσυχάζει τὸ ὑπ' ἀριθ. 169 φύλλον τῆς "Ἀληθείας" μεταφράζον ἐκ τοῦ Κυπριακοῦ Κήρυκος· κατὰ

τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Μαρτίου 84.

Τὸν ἴδιον Ρίχτερ, ὁ Θεοχάρης Κωνσταντίνου, μενόχειρ, ὅστις ἐπιστάται εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ Στρατηγοῦ Σεσνόλα γενομένας ἐν Κύπρῳ ἀνασκαφὰς, κατήγγειλε πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως καὶ διὰ τῆς "Ἀληθείας" ὅτι εἰσὶν ὅλως ἀνύπαρτα ὅσα λέγει, ὅτι ἤκουσε παρ' αὐτοῦ σχετικῶς πρὸς τὸν κ. Σεσνόλα καὶ τὰς ὑπ' αὐτοῦ ἀνασκαφὰς. Αὐτὰ ἐδημοσίευσεν ἡ "Ἀληθεία" ὑπ' ἀριθ. 209 φύλλον μετὰ τὰς προσθήκας ὅτι ὁ Θεοχάρης ὑπῆγεν εἰς τὸ γραφεῖον αὐτῆς, διαβεβαιώσας συνάμα ὅτι ταῦτα εἶπε καὶ ἐν τῷ γραφεῖῳ τοῦ "Κυπριακοῦ Κήρυκος" καὶ τῷ ἐν Λεμεσῷ σφ' Ἑλληνι ὑποπροξένῳ.

Εἰς ταῦτα ἀπαντῶν ὁ Ρίχτερ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 212 φύλλῳ τῆς ἰδίας ἐφημερίδος ἐκαυχῆθη "ὅτι θ' ἀποδείξῃ τὸν Θεοχάρην ψεύστην, ὅτι θὰ δυνηθῇ ν' ἀποδείξῃ ἐν δικαστηρίῳ ὅτι ἡ γενομένη πρὸς αὐτὸν μαρτυρία περὶ τοῦ θησαυροῦ τοῦ ἐν Κουρίῳ ναοῦ εἶνε ἀκριβῶς ὀρθὴ καὶ ἀληθὴς", ἔπειτα δὲ παραφερόμενος προσέβαλεν ἐν οὐ δέοντι ἐν τῇ ἰδίᾳ του ἀπαντήσει τὸν κ. Σεσνόλα, οὕτινος φίλος τις ἔκαμε τὴν ὑπεράσπισιν λέγων ὅτι τὰ μεταξὺ Θεοχάρη καὶ Ρίχτερ ὅλως προσωπικὰ ζητήματα οὐδεμίαν εἶχον σχέσιν πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ εἰς τὸ ἄλλο ἡμισφαίριον ζῶντος Στρατηγοῦ, παρακινῶν μάλιστα τὸν Ρίχτερ νὰ κἀμῆ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τὴν ἀπόδειξιν τῶν θεμάτων ἄνευ ἰδίου διευτύπωσης ὡς ἀνωτέρω, ἐκ τῆς ἐπιτυχίας τῆς ὁποίας θὰ ἐζώζετο ἢ θὰ ἐκαθαρίζετο ἡ κηλιδωθεῖσα τοῦ Ρίχτερ ὑπόληψις, ἂν φροντίξῃ περὶ ὑπάρξεως ἢ περὶ διατηρήσεως τοιαύτης, καὶ ἂν σέβηται ἑαυτὸν, ὁ φωτογράφος οὗτος.—

Ἀνημονῶν ὅμως ὁ Ρίχτερ ταῦτα ἀφίνων "ἡσυχον καὶ ἐκτὸς τῆς ὑποθέσεως τὸν Θεοχάρην" ἐπιτίθεται ἐκ νέου κατὰ τοῦ Στρατηγοῦ, βέβαιος ὢν ὅτι δι' ἀντιπροσώπου δὲν γίνεται καταδίωξις.

Λεμησῶ 12. 2. 85.

(ἀκολουθεῖ)

Ἄλλος φίλος τοῦ στρατηγοῦ.

Δακρυὰ ἐπὶ τοῦ τάφου Ἑλπινίης,
ὑπὸ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ.
(συνέχεια)

"Τέκνον, ἀπώλεσα ἕμ'
ἐς αἶψα τὴν ψυχὴν τῆς ψυχῆς μου,
"κ' ἔχασα πλέον τὸ πᾶν
τῆς καλῆς στερηθείσα παρθένου!
"Πῶς ἐπιζήσω τούνηθεν,
τοιούτου καλοῦ γυμνωθεῖσα ; . .
"Φεύζομαι πλέον τοῦ κόσμου
τὰς ξένας καὶ πλάνητας τέρψεις,
"κ' ἐν στεναγμοῖς καὶ λυγμοῖς

τὸ λοιπὸν ἐκμετρήσω τοῦ βίου!"

— "Ἄδικον εἶνε νὰ σβύσῃ
χλωρὰν ἡλικίαν ὁ τάφος,
κ' ἄωρον κἀλυκα ρόδων
θανάτου πνοὴ νὰ μαρῶνῃ !
εἶπον ἐγὼ καὶ ἀπέστρεψα
πρόσωπον πλήρες δακρῶν.

.....
Σπείσατε οὖν εἰς τὴν μνήμην
αὐτῆς αἱ ὀμηλικὲς κόροι
ἐκ τῶν παρθένων πηγῶν
βαρυστάλακτον φόρον δακρῶν,
κείρατε πᾶσαι τὰς κόμας
μελάμπεπλον φέρατε κόσμον
ὄρφανισθεῖσαι τοιούτου
λαμπροῦ καὶ σεμνοῦ διακόσμου,
καὶ ἐν λυγμοῖς καὶ δοκρούσις
τὴν δύστηνον μέλψατε φίλην,
ἥτις ἀπέπτη ἀγνή
ὡς φερόνυμος νύμφη Κυρίου
εἰς τ' οὐρανοῦ τὸν ἀγῆρω
κ' ὑπέρλαμπρον θεῖον νυμφῶνα.
Δέξαι, ὦ φίλη ψυχῇ,
τὸν ἐγκάρδιον τοῦτόν μοι θρήνον,
γαῖαν δὲ ἔχ' ἐλαφρὰν,
ὦ καλὴ καὶ χρηστὴ, Ἑλπινίη !

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμησσοῦ.
(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασίον· ἀπὸ 55—135 τὸ γομπρ.
Ρακὴ 19 βαθμ. ἢ ὀκτὰ 72 παρ.
Σταφίδα 30—35
Χαρούπις μικρὰ βελτίωσις 93—94 εἰς
τὰς ἀποθήκας.

Λευκωσίας (λίρα ἀγγλ. Γρ. 182.)
ὁ σίτος τὸ κοιλὸν (22 ὀκτ.) Γρ. 22—24.
ἡ κριθή ,, [16 ὀκ.] 14—15.

Λύσις τοῦ 47 αἰνίγματος.

Βίλτωρ—ια

Λύσις 48

ὁ ἀριθ. 10,000 (ισάριθμος τῷ στρατῷ
τοῦ Ξενοφῶντος) καὶ ὁ στρατηγὸς ἐν τῷ
τέλει 00001

Λύσις 49

ὁ σύνδεσμος ἀ λ λ ἄ

Αἰνίγμα 50

Γενῶμαι παρ' ἐμφύχου
δὲν ἔχω πλὴν πνοῆν.
Τὴν κεφαλὴν μου κόπτω
μοὶ δίδεις τὴν ζωὴν.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ
Γ' ΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.